

Čís. 11515.

Přistoupliv za člena spolku (podle zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 134 ř. zák.), podrobil se člen všem předpisům platným pro spolek, a to i stanovám i jednacímú řádu a pravoplatným usnesením spolkových orgánů, zejména valných hromad, minulých i budoucích, bez ohledu k tomu, zda-li jsou mu známa čili nic. Odpor proti určitým usnesením nebo ustanovením spolkovým může člen uplatniti jen cestou předepsanou spolkovým zákonem a stanovami, jinak však jest jimi ve svém členském poměru ke spolku vázán.

Právní nároky ze členství může člen spolku (jeho pozůstalí) odvozovati jen z předpisů spolkových, nikoliv z jiných ustanovení.

Spolek není vázán jednáním činovníků, pokud se přiči stanovám.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, Rv II 73/31.)

Žalobě manželky zesnulého člena spolku proti spolku o výplatu pohřebného, o b a n i ž š í s o u d y vyhověly.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Dovolání, pokud se opírá o dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), nelze upřítí oprávnění. Podle zjištění nižších soudů bylo způsobem vyhovujícím stanovám a jednacímú řádu žalovaného spolku valnou hromadou usneseno, že nárok pozůstalých po zesnulých členech spolku na pohřebné zaniká, byl-li zemřelý člen zpopelněn. Usnesení to bylo řádně vyhlášeno, stalo se tím pro členy závazné a jeho neplatnost nebyla ani tvrzena. Nemůže se proto žalobkyně v rozporu s tímto usnesením spolku domáhati na žalovaném spolku výplaty pohřebného pro úmrtí svého manžela Karla H-a, člena spolku, an byl zpopelněn. Přistoupením za člena spolku podrobil se Karel H. všem předpisům pro spolek platným, a to i stanovám, i jednacímú řádu a pravoplatným usnesením spolkových orgánů, zejména valných hromad, minulým i budoucím, bez ohledu na to, zda jsou mu známa čili nic. To plyne ze zásadní samosprávy spolků, na podkladě zákona ze dne 15. listopadu 1867 čís. 134 ř. z. ustavených. Odpor proti určitým usnesením neb ustanovením spolkovým může člen uplatniti jen cestou spolkovým zákonem a stanovami předepsanou, jinak však — pokud jsou pravoplatná — jest jimi ve svém členském poměru ke spolku vázán. Právní nároky ze členství může člen spolku, a proto i jeho pozůstalá vdova, odvozovati jen z uvedených předpisů spolkových, nikoliv však z jiných ustanovení, i když po případě by byl Karel H. po této stránce při svém vstupu do spolku nesprávně informován. Tato otázka je pro souzený spor bez významu; mohla by míti vliv jen na posouzení otázky platnosti nebo neplatnosti členství, o kterou však v souzeném případě nejde, neboť by ani žalobkyně svůj nárok na vy-

placení pohřebného o ni nemohla opíratí. O uzavření smlouvy mezi Karlem H-em a spolkem o vyplacení pohřebného za určitých podmínek, Karlu H-ovi při tom oznámených, nelze mluvit; ostatně ani v takovém případě by spolek jednáním svých činovníků, pokud by se přičilo spolkovým ustanovením, nebyl podle §§ 1016, 1017 obč. zák. vázán.

Čís. 11516.

K nároku neprávem propuštěného člena závodního výboru (zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 330 sb. z. a n.) nevztahuje se předpis § 1162 d) obč. zák., nýbrž platí o něm ustanovení § 1486 čís. 5 obč. zák.

Členové rozpuštěného závodního výboru setrvávají ve svých funkcích až do právoplatné volby svých nástupců.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, Rv II 6/32.)

Žalobce byl zaměstnán v podniku žalovaného a byl členem závodního výboru tohoto podniku. Dne 21. května 1929 dostal žalobce výpověď, proti níž podal stížnost k rozhodčí komisi, která stížnosti vyhověla a prohlásila výpověď za neplatnou a nepřipustnou. Dne 3. července 1929 byl zvolen nový závodní výbor, jehož členem žalobce již nebyl. Žalobce podal proti volbám stížnost, jež byla dne 12. srpna 1929 zamítnuta. Dne 13. července 1929 dostal žalobce výpověď ze služebního poměru. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném zaplacení mzdy za dobu, dokud si nenašel zaměstnání u jiné firmy. Žalovaný namítl proti žalobě mimo jiné, že žalobce nebyl v den výpovědi, dne 13. července 1929, již členem závodního výboru a že zažalovaný nárok jest promlčen vzhledem k předpisu § 1162 d) obč. zák. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud uvedl v otázkách, o něž tu jde, v důvodech: Nesprávné právní posouzení vidí žalovaný v tom, že procesní soud prohlašuje námezdní poměr mezi stranami i po 1. prosinci 1929 za trvající. Bylť prý nálezem rozhodčí komise ze dne 21. března 1929 závodní výbor rozpuštěn, dne 13. července 1929 dal žalovaný žalobci výpověď nevěda o stížnosti proti volbám do závodního výboru ze dne 3. července 1929 a činnost člena závodního výboru končí podle § 21 zák. čís. 330/21 nálezem rozhodčí komise, takže prý žalobcova činnost přestala nejpozději dnem 21. března 1929. Žalovaný nedbá doslovu § 21 cit. zákona a § 20 téhož zákona; § 21 nařizuje, že činnost jednotlivého člena závodního výboru končí rozvázáním pracovního nebo služebního poměru se závodem, ztrátou volitelnosti a posléze nálezem rozhodčí komise po písemné stížnosti podnikatele nebo poloviny zaměstnanců k volbě oprávněných, že člen závodního výboru nekoná své povinnosti, že je hrubě porušil, nebo že porušil povinnost mlčenlivosti. § 20 cit. zákona však nařizuje, že členové rozpuštěného závodního výboru setrvávají v činnosti až do doby, kdy budou právoplatně zvoleni jejich nástupci; rozhodčí komise však v tomto